

A d a m W i r s k i, *Rodzime i recypowane instytucje Pomorza z głównym uwzględnieniem ośrodków wczesnomiejskich w X-XI w.*, Koszalin 1998, ss.526

Zadanie, którego podjął się Autor wymienionej pracy, z uwagi na czasokres i zagadnienia prawne (państwowotwórcze), należy do nielatawych. Ubóstwo źródeł dotyczących tych wieków powoduje, że wśród badaczy nie ustają kontrowersje na tle ścierających się koncepcji, między innymi w kwestiach takich jak: kiedy zaczął się na Pomorzu proces państwowości; w jakim czasie Pomorze zostało włączone do Polski i kiedy ponownie uniezależniło się; czy w XI w. istniało jedno państwo, czy też było więcej organizacji politycznych; które agendy prawnopubliczne w tym okresie dominowały we władzy; które można określić jako rodzime, a które z nich zostały recypowane w związku z szeroko pojętymi kontaktami politycznymi i handlowymi Pomorza ze słowiańskimi Wioletami, Obodrzycami, państwem polskim, Rusinami, a także z ludami pruskimi i skandynawskimi.

Można już teraz powiedzieć, że temat został wybrany trafnie przez Adama Wirskiego z punktu widzenia zapotrzebowań historiograficznych.

Uwzględniając starsze i najnowsze wyniki badań w literaturze przedmiotu, zarówno polskiej, jak i obcej, Autor książki stara się zinterpretować i przybliżyć czytelnikowi wiele niewiadomych z zakresu tej problematyki. Wykorzystując wyniki badań historyków *sensu stricto* i archeologów, łączy je z archeologią prawniczą, co niewątpliwie wzbogaca warsztat historyka mediewisty. Ponadto należy podkreślić, że Autor posługuje się w pracy często jeszcze dwiema metodami: retrogressywną, w odniesieniu do źródeł pisanych i archeologicznych, oraz metodą komparatystyczną – do źródeł historiograficznych pochodzących głównie z XII w. a nawet XIII i XIV w.

Zastrzeżenie moje budzi, może nie tyle sama konstrukcja, ile zapowiedziany we wstępie układ i zawartość pracy, tak pod względem me-